

styrelser nu havde fuld Ret til at bevilge Midlerne til saadan Bespisning, og det ærede Medlem fortalte yderligere, at den forrige Indenrigsminister havde sagt, at disse Midler kunde ydes, uden at der kunde blive Tale om, at det kunde faa Fattighjælps Virkning. Nej, sagde det ærede Medlem, hvem har sat Spørgsmaalet om Fattighjælps Virkning i Forbindelse med Skolebørns Bespisning? Det har først den nuværende Indenrigsminister og den nuværende Kultusminister i Modsætning til de tidligere Højreministre. Men hvad er det da, den sidste Højreminister har sagt for to Aar siden baade angaaende Kjøbenhavns og de andre Kommuner Ret paa dette Omraade? Han har resolveret, at naar der tages fornødent Hensyn til Kaarene hos Forældrene til de Børn, der faa Adgang til denne Bespisning, og naar Ministeriet skønner, at der er et passende Forhold mellem det, vedkommende Kommune ønsker at bidrage, og det, der er indsamlet ad privat Vej, anser Ministeren det ikke for at ligge helt uden for den højere Myndigheds, henholdsvis Indenrigsministeriets og Amtsraadets, Beføjelse at give sit Samtykke til, at en Kommune yder et Bidrag til denne Bespisning, som derved kan iværksættes uden Fattighjælps Følger. Det er det, den af det ærede Medlem saa højt priste sidste Højreminister har sagt og har erklæret for Indenrigsministeriets Opfattelse af den gældende Ret. Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds vil heraf se, at det er med stor Urette, han taler om en for Tiden fastslaaet og gældende Praksis, som yder Kommunerne en ganske anden og vidtgaende Ret end den, der her tilsikres dem ved det foreliggende Forslag. Det er disse Bemærkninger med Hensyn til den gældende Praksis — det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds indrømmede, at der her ikke kunde paavises en Ret, men dog en gældende Praksis — som jeg har ønsket at fremsætte.

Jeg skal i øvrigt ikke gaa nærmere ind paa den Tale, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Ærede Medlemmer ville allerede have hørt dels af de oplæste Citater af Indenrigsministeriets Skrivelse for 2 Aar siden, dels af forskellige Andragender, blandt andet fra det Byraad, som det ærede Medlem sikkert sætter højt, Esbjerg Byraad, dels af forskelligt andet fremdraget, at den Fremstilling, vi fik af det ærede Medlem om hele den Retsstilling, der gælder paa dette Omraade, er meget løs, meget fantasi-

fuld, i alt Fald en hel Del fantastisk. Nu sagde det ærede Medlem, at hvad jeg har udtalt i Landstinget, hvor jeg paaviste, hvilke bestemte Arter af Understøttelse der i Henhold til de bestaaende Love kan ydes af Kommunerne uden at faa Fattighjælps Virkning for den paagældende, var noget fuldstændigt Snak og laa ganske ved Siden af, hvad der her er Tale om. Her er Tale om et Skolespørgsmaal, forklarede det ærede Medlem os, thi det angaar Bespisning af Skolebørn. Nej, det er det ærede Medlem, der her er ved Siden af eller langt borte fra, hvad der tales om. Skoleloven giver Bestemmelser om, hvad der hører ind under Skoleundervisningen, hvad det offentlige er berettiget og forpligtet til at yde paa dette Omraade. Den eneste Paragraf, der omhandler anden Ydelse end selve Skoleundervisningen, er § 10, i hvilken det hedder: „De Læremidler, der kun bruges paa Skolen, anskaffes til samtlige Børn paa Kommunens Regning. Til fattige Forældres Børn anskaffes ogsaa de øvrige Læremidler paa Kommunens Regning.“ Dette er den eneste Bestemmelse i Skoleloven om, at der kan ydes fattige Forældres Børn noget uden for den egentlige Undervisning paa Kommunens Regning. Naar det ærede Medlem derfor nu giver den Fortolkning, at da Bespisningen er noget, der vedrører Skolebørn, er Sagen et Skolespørgsmaal, og saa have Kommunerne Adgang til at yde, hvad det skal være til dette Formaal og paa Skolevæsenets Konto, har det ærede Medlem naturligvis slet ikke Ret. Ja, jeg kan slutte hermed, idet jeg dog endnu skal nævne, at jeg noterede, at det ærede Medlem, da han vidtløftig omtalte min Tale i Landstinget, sagde, at de indtil 10,000 Kr., som Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse senere havde bevilget, og som var stillet Magistraten til Raadighed som yderligere Tilskud til Foreningen til Friskolebørns Bespisning, havde jeg slet ikke berørt. Jeg ser imidlertid her af det stenografiske Referat, at der staar omtrent en Snes Linier om, hvad jeg har udtalt just om dette Spørgsmaal, medens det ærede Medlem siger, at jeg er gaaet ganske uden om det. Forholdet er altsaa dette, at der ved det her foreliggende Lovforslag gives Kommunerne en klar og utvivlsom Ret til at yde som Tilskud til Skolebørns Bespisning lige saa meget, som der ydes af private, og yderligere gives der Indenrigsministeriet og Amtsraadet en klar og utvetydig Ret til at give Kommunalbestyrelserne Tilladelse til at yde mere, saafremt